

Arrest

nr. 82 378 van 4 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, geboren op 1 april 1976 te Chxrotkhou, verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Georgische origine te zijn. Op 7 februari 1998 bent u gehuwd met K.T.(...) (O.V. X). In 2004 vroeg u asiel aan in Oostenrijk omwille van problemen met een militaire commissaris. U hebt echter niet op uw beslissing gewacht omdat de situatie was verbeterd. U keerde in datzelfde jaar terug naar Georgië. U woonde samen met uw echtgenote en twee kinderen in een appartement in Rustavi. U was eigenaar van een restaurant. Om uw eigendom te kunnen behouden, voerde u sinds 2008 bepaalde opdrachten uit voor D.T.(...), voorzitter van de 'Nationale partij' (National Movement party; regeringspartij) van de

stad Tkibuli. U diende onder andere bij verkiezingen deel te nemen aan frauduleuze praktijken. Eind maart 2009 diende u van D.(...) een bureau voor de partij op uw naam te huren. Toen u echter op 4 mei 2009 aankwam op het bureau, zag u dat er een kamer vol lag met wapens. U belde vervolgens naar D.(...) en D.(...) kwam ter plaatse. Hij legde u uit dat u mannen diende te verzamelen en dat deze wapens tijdens een bepaalde betoging zouden worden gebruikt. D.(...) belde naar I.S.(...), een vertegenwoordigster van de oppositie, en ook zij kwam ter plaatse. Zij bevestigde wat D.(...) reeds had gezegd. Toen u te kennen gaf dat u dit niet wou doen, werd u bedreigd. Er werd u gezegd dat u niet naar de politie mocht gaan en dat er foto's van u bestaan waarop is te zien dat u wapens aan de oppositie overhandigt. Vervolgens ging u naar Gori van waaruit u de politie hebt ingelicht over de wapens in uw bureau. U vernam diezelfde dag van uw echtgenote dat er onbekende gemaskerde personen in uw appartement waren binnen gevallen. Er werd naar u gevraagd en de Georgische paspoorten van u en uw vrouw alsook enkele fotoalbums werden meegenomen. Nadat u over deze inval had gehoord, nam u contact op met N.G.(...), een familielid van uw vrouw die in die periode minister van onderwijs was. N.(...) zei u dat u voorlopig de stad diende te verlaten omdat men u mensen zou laten doden en dat u in de gevangenis zou belanden. Vervolgens vertrokken u en uw echtgenote in mei 2009 naar een neef van uw vader in Zugdidi (Georgië). Drie dagen na het incident zag u op televisie dat er wapens uit het bureau van B.(...) en Bi.(...) werden gedragen, zijnde leden van de Democratische partij (Democratic Movement-United Georgia; oppositiepartij). U vermoedt dat dit dezelfde wapens zijn als degene die eerder in uw bureau lagen. Tijdens uw verblijf in Zugdidi, kwamen er maandelijks personen in burgerkledij bij uw ouders naar u informeren. U vernam ook nog dat een collega van uw bureau, N.T.(...), in 2009 aan de grens was aangehouden omwille van fraude. Een andere collega van uw bureau is in september 2009 het land uit gevlucht, maar u weet niet waarom. In november 2009 hebt u uw appartement in Rustavi verkocht. Op 28 januari 2010 bent u samen met uw echtgenote vanuit Zugdidi vertrokken. Op 1 februari 2010 bent u in België aangekomen. Diezelfde dag hebt u een asielaanvraag ingediend. Op 29 september 2010 is uw zoon D.J.(...) in België geboren. Uw andere twee kinderen verblijven op heden nog steeds bij uw ouders en schoonouders in Georgië. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: de Georgische identiteitskaarten van u en uw echtgenote, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw zoon en dochter.

B. Motivering

U verklaarde dat u Georgië hebt verlaten omdat D.T.(...) u op 4 mei 2009 heeft gezegd dat u zou worden beschuldigd van invoer van wapens voor de oppositie indien u zijn opdracht niet zou uitvoeren (CGVS gehoor 31/01/2012 p.22-23). U diende van D.(...) mannen te verzamelen die tijdens een bepaalde betoging wapens moesten gebruiken. U bent echter niet op zijn voorstel ingegaan (CGVS gehoor p.14). U vreest bij terugkeer naar Georgië dat u zal worden beschuldigd van de invoer van wapens voor de oppositie (CGVS gehoor p.19, 24).

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen in eerste instantie op weinig concrete elementen zijn gebaseerd. Zo stelde u dat er op 4 mei 2009 wapens in uw bureau lagen en dat u door D.T.(...) werd gevraagd om deze wapens bij bepaalde betogingen te gebruiken. U hebt echter diezelfde dag nog de politie ingelicht over deze wapens. U verklaarde dat u enkele dagen later op televisie hebt gezien hoe deze voornoemde wapens werden geconfisqueerd in het bureau van de oppositieleiden B.(...) en Bi.(...) (CGVS gehoor p.16, 18). Omdat deze wapens eerder in uw bureau hadden gelegen, vreest u dat u zal worden beschuldigd van het leveren van wapens aan de oppositie (CGVS gehoor p.18-19). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u enkel het vermoeden heeft dat de wapens die bij B.(...) en Bi.(...) werden gevonden, dezelfde wapens zijn als degene die eerder in uw bureau hadden gelegen. U gaf uitdrukkelijk aan dat u eigenlijk niet weet of het effectief om dezelfde wapens ging (CGVS gehoor p.19). Verder gaf ook nog aan dat u weet dat u in Georgië werd verdacht van de invoer van wapens voor de oppositie omdat D.T.(...) dit op 4 mei 2009 zo tegen u heeft gezegd. U gaf te kennen dat D.(...) het enige 'kanaal' was die u heeft ingelicht over deze mogelijke verdenking (CGVS gehoor p.22). Zo had D.(...) u laten weten dat, indien u zijn opdracht niet zou uitvoeren, er foto's tegen u worden gebruikt waarop is te zien dat u wapens aan de oppositie hebt overhandigd (CGVS gehoor p.15-16). U was echter weinig duidelijk over de voornoemde foto's. Zo zei u dat er waarschijnlijk wel foto's van u met de oppositie bestaan, maar uiteindelijk bleek dat u geen enkel idee heeft welke foto's D.(...) dan wel bedoelde (CGVS gehoor p.16). Op basis van voorgaande vaststellingen dient er te worden besloten dat uw asielaanvraag, waarin u aangeeft dat u in Georgië onterecht wordt verdacht van de invoer van wapens voor de oppositie, enkel op veronderstellingen en loutere vermoedens is gebaseerd. Echter, van een asielzoeker mag worden

verwacht dat hij/zij zijn asielmotieven op een nauwkeurige, gedetailleerde, concrete en geloofwaardige wijze weergeeft. Er werd opgemerkt dat u hierin niet bent geslaagd aangezien belangrijke aspecten van uw relaas op zwak gefundeerde veronderstellingen zijn gebaseerd. Bijgevolg wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw eigenlijke asielmotieven.

Verder werden er nog enkele punten opgemerkt die de aannemelijkheid van uw asielrelaas verder in het gedrang brengt. U verklaarde dat N.G.(...), voormalig minister van onderwijs en een familielid van uw echtgenote, u op 4 mei 2009 heeft aangeraden om uw stad te verlaten (CGVS gehoor p.17). Toen u werd gevraagd of deze persoon niet in de mogelijkheid was om u bescherming te bieden tegen D.T.(...), gaf u aan dat N.(...) dit heeft geprobeerd en dat hij daarom zijn ministerpost heeft verlaten. U was echter niet in staat verder te concretiseren wat N.(...) voor u heeft gedaan. Uiteindelijk gaf u zelfs te kennen dat u enkel het vermoeden heeft dat N.(...) voor u zijn ministerpost heeft verlaten (CGVS gehoor p.17-18). Dat uw verklaringen wederom op loutere vermoedens zijn gebaseerd, kan niet aannemelijk worden genoemd. Bovendien hebt u nagelaten om over voornoemde aspecten verder te informeren. U haalde hiervoor volgende redenen aan. Zo was het niet mogelijk om contact op te nemen met N.(...) omdat hij zo een hoge post had. Eveneens was telefonisch contact onmogelijk omdat de telefoons werden afgeluisterd. Echter, gezien N.(...) reeds in 2010 zijn ministerpost alsook Georgië heeft verlaten (CGVS gehoor p.7, 17) en er voldoende andere communicatiemiddelen dan telefonie voorhanden zijn om contact op te nemen, zoals internet of eenvoudige briefwisseling hetzij rechtstreeks, hetzij via derden, zijn uw verklaringen geen afdoende verschoningsgronden. Uw verklaring dat N.(...) 'de coördinaten' van uw schoonvader kent en Ni.(...) uw schoonfamilie wel zou inlichten indien er iets zou gebeuren (CGVS gehoor p.18), maakt het des te meer onaannemelijk dat u niet weet waarom N.(...) zijn ministerfunctie en zijn land heeft verlaten. Uw onwetendheid tast logischerwijze verder de aannemelijkheid van uw relaas aan. Overigens verklaarde u nog dat een voormalige collega van uw bureau, genaamd I.G.(...), in september 2009 ook uit Georgië is vertrokken. U gaf aan dat dit vertrek waarschijnlijk met u heeft te maken, maar u was niet in de mogelijkheid om meer informatie aan te reiken (CGVS gehoor p.21). Nochtans verklaarde dat uw schoonvader voor u contacten heeft gehad met voornoemde persoon (CGVS gehoor p.21). Dergelijk gebrek aan informatie over en interesse naar de problemen van voornoemde personen die volgens u mogelijks verband houden met uw vervolgingsproblematiek in Georgië, holt verder de aannemelijkheid van uw asielrelaas uit. Er mag immers van een asielzoeker worden verwacht dat hij/zij veelvuldige en ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren naar belangrijke aspecten van zijn/haar asielrelaas.

Tot slot dient nog gewezen te worden op het feit dat uw echtgenote niet wist voor welke partij u werkte. Nochtans was zij er wel van op de hoogte dat u een bureau leidde (CGVS gehoor vrouw 31/01/2012 p.5). Het feit dat u tijdens uw gehoor had uitgelegd dat uw echtgenote niet concreet was ingelicht over uw asielrelaas (CGVS gehoor p.23-24), is niet afdoende om voornoemde onwetendheid van uw echtgenote te verantwoorden. Zeker gezien u gedurende één jaar, zijnde tussen 2008 en 2009, opdrachten voor de Nationale Partij hebt uitgevoerd en gezien het feit dat uw betrokkenheid bij deze partij de concrete aanleiding voor uw vervolgingsproblematiek in Georgië was, kan het niet aannemelijk worden genoemd dat uw echtgenote deze informatie niet kon aanreiken. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Gezien er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan voorgaande besluiten. De Georgische identiteitskaarten van u en uw echtgenote, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw zoon en dochter hebben immers enkel betrekking op de persoonlijke identiteitsgegevens van u en uw gezinsleden en worden door mij niet betwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oopunt wordt onderzocht.

Verzoeker stelt dat het feit dat hij onterecht verdacht zou worden wapens voor de oppositie te hebben ingevoerd niet louter op vermoedens is gebaseerd. Verzoeker beaamt dat hij niet de zekere en positieve wetenschap heeft dat de wapens die bij B(...) en Bi(...) werden gevonden, dezelfde wapens zijn als diegene die in het bureau van verzoeker waren, maar D.T.(...) zou hem weldegelijk ondubbelzinnig mee hebben gedeeld dat hij verdacht werd van het invoeren van wapens voor de oppositie. Verzoeker stelt dat dit geen vermoeden is, maar een feit. Verzoeker benadrukt dat D.T.(...) een positie heeft die het hem mogelijk maakt met zekerheid te weten dat er een dergelijke verdenking op verzoeker zou rusten. Verzoeker weet verder dat er foto's gemaakt zijn waarop hij afgebeeld staat met leden van de oppositie. Het feit dat verzoeker niet kon aangeven over welke foto's D.T.(...) het had, houdt volgens hem niet in dat het dreigement niet reëel zou zijn. Verzoeker meent dat het feit dat hij weet dat deze foto's bestaan, samen met het dreigement van D.T.(...), reeds een voldoende concrete dreiging is.

Verzoeker stelt verder dat N.G.(...) hem niet voor lange tijd had kunnen beschermen tegen D.T.(...), aangezien deze reeds in 2010 zijn ministerpost en tevens zijn land van herkomst heeft verlaten. Dit ontslag en vlucht van een minister toont volgens verzoeker trouwens aan hoe weinig stabiel de positie van machthebbers is in verzoekers land van herkomst en dus ook eveneens hoe weinig betrouwbaar de mogelijke bescherming die zij zouden kunnen bieden is. Verzoeker meent dus dat de kritiek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) dus enkel betrekking kan hebben op het feit dat verzoeker zou nagelaten hebben zich verder te informeren over N.G.(...). Verzoeker verklaarde reeds dat dit niet mogelijk was toen hij zich nog in zijn land van herkomst bevond aangezien N.G.(...) zo'n hoge post had, en de telefoons eveneens afgeluisterd werden. N.G.(...) heeft later het land verlaten en verzoeker was toen niet meer in de mogelijkheid om contact op te nemen. Hetzelfde geldt voor verzoekers collega I.G.(...) die al in september 2009 verzoekers land van herkomst heeft verlaten.

Tot slot herhaalt verzoeker dat hij effectief weinig heeft meegedeeld aan zijn echtgenote met betrekking tot de feiten die hem ertoe hebben aangezet zijn land van herkomst te ontvluchten. Verzoeker benadrukt dat zijn echtgenote weldegelijk op de hoogte is van de partij waarvoor verzoeker werkte, maar dat dit haar tijdens het gehoor is ontgaan en dat er door de interviewer niet verder naar gevraagd is en dat zijn echtgenote dan ook geen verdere inspanningen gedaan heeft om de partij in kwestie te kunnen benoemen.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS,

Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers argumentatie bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Terecht stelt verweerder in de verweernota: *“Waar verzoeker thans stelt dat hij met zekerheid weet dat er foto’s van hem bestaan waarop hij met leden van de oppositie staat afgebeeld, antwoordt verweerder dat deze stelling niet strookt met zijn verklaringen voor het CGVS. Toen hem daar uitdrukkelijk de vraag werd gesteld of er foto’s van hem met de oppositie bestaan, antwoordde verzoeker immers slechts “waarschijnlijk wel. Ik zeg waarschijnlijk omdat daar er personen waren, ik ken alleen de bekende mensen van de oppositie” (gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 16). Uit dit antwoord blijkt duidelijk dat verzoeker tijdens het gehoor voor het CGVS niet met zekerheid kon zeggen of er foto’s van hem met de oppositie bestaan. Ook toen hem verschillende keren werd gevraagd naar de foto’s dat hij aan de oppositie wapens zou hebben gegeven, kon verzoeker hier geen duidelijkheid over scheppen. Zelfs niet toen door de protection officer werd aangegeven dat zij niet begreep wat verzoeker zei en ze nogmaals vroeg naar de vermeende bewijzen tegen hem (zie gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 15-16).*

Wat de mogelijke bescherming door N.G.(...) betreft, wenst verweerder er op te wijzen dat verzoeker in de bestreden beslissing niet zozeer wordt verweten geen bescherming te hebben gezocht bij N.G.(...). Wel wordt er gesteld dat verzoeker aangaf dat N.G.(...) heeft geprobeerd om hem te beschermen en dat hij daarom zijn ministerpost heeft moeten verlaten, maar dat verzoeker er vervolgens niet in slaagde verder te concretiseren wat deze persoon dan wel voor hem zou hebben gedaan en hij uiteindelijk zelfs te kennen gaf dat hij enkel het vermoeden heeft dat N.(...) voor hem zijn ministerpost verlaten heeft. Dergelijke vage en incoherente verklaringen ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Daarnaast werd er vastgesteld dat verzoeker heeft nagelaten zich hier verder over te informeren. Verzoeker verklaarde voor het CGVS reeds dat het in Georgië onmogelijk was om contact op te nemen met N.(...) omwille van zijn hoge post én omdat de telefoons werden afgeluisterd. In de bestreden beslissing wordt hierover echter terecht gesteld dat N.(...) reeds in 2010 zijn ministerpost en Georgië heeft verlaten én dat er voldoende andere communicatiemiddelen dan telefonie voorhanden zijn om contact op te nemen, zoals internet of eenvoudige briefwisseling, hetzij rechtstreeks hetzij via derden. Verweerder wenst terzake nog op te merken dat contact opnemen via internet trouwens ook mogelijk is indien N.(...) zich in het buitenland bevindt. Hetzelfde geldt voor het argument dat ook zijn collega zich in het buitenland bevindt. Aangaande deze collega verklaarde verzoeker trouwens dat zijn schoonvader contacten heeft gehad met deze persoon. Gezien al deze vaststellingen stelde de Commissaris-generaal dan ook terecht dat verzoekers gebrek aan informatie over en interesse naar de problemen van deze twee personen, die volgens hem nochtans mogelijks verband houden met zijn vervolgingsproblematiek in Georgië, verder de aannemelijkheid van zijn asielrelaas uitholt.

Verzoekers stelling dat verzoekster wel op de hoogte is van de partij waarvoor hij werkte maar dat het haar ontsnapte tijdens het gehoor en dat er verder niet naar gepeild werd, vindt geen grondslag in het administratieve dossier. Uit het verslag van het gehoor voor het CGVS blijkt immers dat verzoekster gewoon verklaarde niet te weten welke partij nu juist verzoekers partij was. Ook toen haar hierop werd gevraagd of zij niet wist van welke partij hij nu juist bureau had, bevestigde zij het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS verzoekster, p. 5). De vaststelling dat verzoekster tijdens het gehoor voor het CGVS niet wist voor welke partij verzoeker werkte, tast wel degelijk verder de geloofwaardigheid van het asielrelaas aan.”

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS